

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 13 marca 2017 r.

Poz. 1045

Wojewoda Lubelski

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr PN-II.4131.67.2017 Wojewody Lubelskiego

z dnia 10 marca 2017 r.

**stwierdzające nieważność uchwały Nr XXIV/120/17 Rady Gminy Ułęż z dnia 27 stycznia 2017 r.
w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności
zwierząt na terenie Gminy na 2017 rok.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIV/120/17 Rady Gminy Ułęż z dnia 27 stycznia 2017 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy na 2017 rok.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXIV/120/17 Rady Gminy Ułęż została doręczona organowi nadzoru w dniu 8 lutego 2017 roku.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Ułęż, działając na podstawie art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856, ze zm.), uchwaliła program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy na 2017 rok, stanowiący załącznik do uchwały.

Zgodnie z art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1 tej ustawy, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;

- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt (ust. 2).

Program, o którym mowa w ust. 1, może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie (art. 11a ust. 3 ustawy). Program może obejmować również plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11 ust. 3a). Zgodnie z art. 11a ust. 5 ustawy program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.

Powyższe przepisy wyznaczają obligatoryjną (art. 11a ust. 2 i 5) oraz fakultatywną (art. 11a ust. 3 i 3a) treść programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W ocenie organu nadzoru, uchwalony przez Radę Gminy Ułęż program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, nie wypełnia zakresu spraw przekazanych do uregulowania na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt. W świetle obowiązującej treści przywołanych wyżej przepisów nie budzi wątpliwości, iż zachodzi konieczność wskazania przez radę gminy w uchwale podmiotów realizujących zadania wymienione w ustawie.

Z art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zwierząt wynika konieczność zawarcia w programie uregulowań dotyczących zapewnienia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt. Rada Gminy Ułęż nie wskazała schroniska mającego zapewnić opiekę bezdomnym zwierzętom. Rada określiła co prawda, iż *na obszarze Gminy Ułęż prowadzi się odławianie bezdomnych zwierząt przez p. Mariana Drewnika – Schronisko dla zwierząt HAPPY DOG, Nowa Kępa 28, 08-460 Sobolew, NIP: 826 169 46 90, REGON: 143237501, tel. 600-041-920 (§ 3 ust. 1 programu)*. Ponadto w § 6 ust. 1 programu wskazano, iż *poszukiwaniem właścicieli dla bezdomnych zwierząt zajmuje się schronisko wymienione w § 3 ust. 1, przy współpracy Urzędu Gminy Ułęż*.

Powyższe regulacje stanowią wypełnienie delegacji ustawowej określonej w art. 11a ust. 2 pkt 3 i 5 ustawy. Nie mogą natomiast być uznane za wypełnienie obowiązku określonego w art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy, obligującego do zapewnienia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt. Również samo określenie jako sposobu realizacji celów programu odławiania bezdomnych zwierząt i zapewnienia im miejsca w schronisku (§ 2 ust. 2 pkt 1 programu) nie stanowi wypełnienia delegacji ustawowej w tym zakresie.

W wyroku z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 37/13 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że *regulacje art. 11a ustawy muszą być interpretowane m.in. w nawiązaniu do przepisu art. 11 ust. 3a tej ustawy. Wskazany przepis stanowi, że zabrania się odławiania zwierząt bezdomnych bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, chyba że zwierzę stwarza poważne zagrożenie dla ludzi lub innych zwierząt. Już z tego przepisu wynika, że dla zrealizowania zadań gminy w zakresie opieki nad bezdomnymi zwierzętami konieczne jest m.in. zapewnienie takim zwierzętom, w razie ich odławiania, miejsca w schronisku*.

Ponadto w uchwale nie wskazano gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich. Wymóg wprowadzenia takiej regulacji wynika z art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 13 września 2016 r. sygn. akt: II SA/Kr 398/16: „*Organ podejmując uchwałę w przedmiocie Programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt nie może pominąć żadnego z elementów wskazanych w art. 11a ust. 2 i ust. 5 u.o.z. Jest on zobowiązany do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego przez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne, a uregulowanie to musi być dokonane w sposób kompleksowy, a zarazem precyzyjnie i konkretnie. Niewypełnienie tego obowiązku musi skutkować stwierdzeniem istotnego naruszenia prawa, powodującego nienależytą ochronę zwierząt, a w konsekwencji prowadzić do uznania nieważności całości uchwały. Ta bowiem musi zawierać wszystkie elementy wskazane w ustawie.*”

Podobne stanowisko zostało zaprezentowane w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 11 maja 2016 r., sygn. akt: II SA/Rz 1344/15: „*Radni powinni więc określić w programie konkretne schronisko dla zwierząt, z podaniem jego nazwy i adresu, a także*

skonkretyzować pozostałe podmioty wykonujące zadania na podstawie uchwały poprzez wskazanie gospodarstwa rolnego i lekarza weterynarii. Ustalenie w Programie konkretnego schroniska, a także podmiotu odławiającego bezdomne zwierzęta ma istotne znaczenie informacyjne dla osób, które mogą znaleźć się w takiej sytuacji, która będzie wymagała skorzystania z pomocy wskazanych podmiotów (zob. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 7 października 2015 r., sygn. II SA/Rz 910/15). Niezbędne było też określenie w programie postanowień przewidzianych w art. 11a ust. 2 pkt 4 U.o.z. Brak takich obligatoryjnych elementów musi przesądzać o istotnej wadliwości aktu wydanego na podstawie art. 11a ustawy o ochronie zwierząt.”

Przedmiotowa uchwała obarczona jest wadą prawną innego jeszcze rodzaju.

W § 3 ust. 2 Programu, stanowiącego załącznik do uchwały Rada postanowiła, że *sterylizacja, kastracja, eutanazja, usypianie ślepych miotów, leczenie powypadkowe, profilaktyka, wykonywanie szczepień przeciwko wścieklicznie, leczenie po dokonanych przeglądach, prowadzone jest przez Gabinet Weterynaryjny „WiW” ul. Leśna 6, 08-460 Sobolew.*

Za przekraczającą delegację ustawową należy uznać zapisy dotyczące eutanazji zwierząt. Art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie zwierząt wskazuje, iż program obejmuje jedynie uregulowania dotyczące usypiania ślepych miotów, brak jest jednak upoważnienia do zawierania w jego treści unormowań dotyczących możliwości uśmiercania (nazwanej w uchwale eutanazją) zwierząt w innych przypadkach.

Ponadto w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt wprowadzony został zakaz zabijania zwierząt, z wyjątkiem:

- 1) uboju i uśmiercania zwierząt gospodarskich oraz uśmiercania dzikich ptaków i ssaków utrzymywanych przez człowieka w celu pozyskania mięsa i skór,
- 2) połowu ryb zgodnie z przepisami o rybołówstwie i rybactwie śródlądowym,
- 3) konieczności bezzwłocznego uśmiercenia,
- 4) działań niezbędnych do usunięcia poważnego zagrożenia sanitarnego ludzi lub zwierząt,
- 4a) zabicia lub poddania ubojowi zwierząt gospodarskich z nakazu powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w art. 33b ust. 1,
- 5) usuwania osobników bezpośrednio zagrażających ludziom lub innym zwierzętom, jeżeli nie jest możliwy inny sposób usunięcia zagrożenia,
- 6) polowań, odstrzałów i ograniczania populacji zwierząt łownych,
- 7) usypiania ślepych miotów,
- 8) czynności podlegających zakazom w stosunku do gatunków chronionych, określonym w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628 i 842) wykonywanych na podstawie właściwych zezwoleń,
- 9) uśmiercania zwierząt gatunków obcych zagrażających gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody
- prowadzonych zgodnie z art. 33 oraz przepisami odrębnymi.

Stąd też określenie w uchwale możliwości zabijania zwierząt w innych przypadkach jest niezgodne z art. 6 ust. 1 ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXIV/120/17, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

w/z WOJEWODY LUBELSKIEGO
Robert Gmitruczuk
WICEWOJEWODA

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Ułęż
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Ułęż